

biblioteca

De: "alcaldia" <alcaldia@castellodempuries.net>
Para: <alcaldia@castellodempuries.net>
Enviado: miércoles, 17 de marzo de 2004 1:02
Asunto: SETAC. informació municipal.

L'associació Joan Alsina fa valoració dels projectes de cooperació amb Nicaragua.

L'Associació Joan Alsina continua treballant pel poble de Nicaragua sis anys després que patís les conseqüències del violent huracà Mitch, una catàstrofe que va portar el poble nicaragüenc al desemparament total. La solidaritat d'infiniat de poblacions d'arreu del món, van contribuir a la lenta però optimista recuperació del país.

Castelló d'Empúries va prendre la iniciativa de recolzar moralment i econòmicament al municipi de Telica. Una població situada dins del Departament de León, i de les que més va patir les conseqüències de l'huracà de 1998. D'ençà han estat moltes les ajudes que s'han realitzat a aquest país centreamericà. Des del mateix any de la catàstrofe, Castelló d'Empúries va agermanar-se amb Telica, d'aquesta manera s'assegurava una relació de cooperació i futur. Mitjançant l'Associació Joan Alsina, els castellanins i empordanesos en general han pogut treballar periòdicament i de manera regulat per la construcció del país i la societat nicaragüenca. Tant és així que aquest passat mes de febrer, la Joan Alsina va efectuar la novena brigada a Nicaragua, on un grup de cinc empordanesos van assentar-se a Telica per continuar les feines de cooperació. Unes tasques que es basen principalment en l'atenció a la dona i l'educació dels valors de la societat. Així com la implantació de mètodes per subsistir amb comoditat.

Una de les membres de l'Associació Joan Alsina, Dolors Gimbernat, ens explica com va anar el viatge i com va desenvolupar-se el projecte de cooperació.

Quin és el principal problema que pateixen els veïns de Telica, la societat en general de Nicaragua?

La situació econòmica que pateix el poble nicaragüenc deixa molt què desitjar. Hem de pensar que aquest país abans de patir l'huracà, ja li costava aixecar cap ja que el desenvolupament industrial i econòmic ha estat molt precari. La catàstrofe natural va conduir al país a un estat més pèssim del que es trobava. Va ser un cop molt fort per als nicaragüencs.

Potser de tots qui més ha de rebre atenció especial són les dones. A moltes els hi cal una

atenció ginecològica, acompanyada d'una educació sexual, així com d'una planificació familiar...

Allà no hi ha cap entitat que vetlli per aquests interessos?

Sí, i tant que sí! A un poble veí de Telica, existeix una agrupació de dones anomenada Xochilt-Acalt, que treballava amb diferents comunitats de Malpaisillo. Des de fa tretze anys treballen per valorar l'autonomia de la persona.

És justament amb aquesta entitat amb qui hem portat a terme un dels projectius més importants d'aquesta brigada. Amb ells hem fet un seguiment, valoració i planificació del projecte de desenvolupament integral destinat a 100 dones, de diverses famílies de Telica.

Tant malament estan allà les dones?

No, no es que estiguin malament, però com a per tot on hi ha pobresa i manca d'educació sexual, són les dones qui més reben aquestes conseqüències. Senzillament són les persones que més pateixen les causes d'una manca d'informació. L'objectiu del projecte és precisament aconseguir que les dones facin un procés d'alliberament per valorar-se, perquè guanyin en autoestima. I per fomentar l'esperit crític i perquè tinguin un paper important dins la societat. Elles són les que tenen el poder de transmissió de valors a les seves mans.

Veiem que l'educació pren un paper important en la vostra tasca de cooperació. Però quins altres projectes esteu portant a terme?

Pel que fa a la educació això ho és tot! Però hauríem d'esmentar, que també estem treballant per l'alfabetització de la societat en general i la conscienciació dels valors de cares al jovent.

A banda de l'educació la nostra tasca també es basa en les tècniques de producció agrícola, així com el foment de l'ús de cabres perquè d'aquesta manera generin els aliments de primera necessitat, arribant a generar a curt termini uns petits ingressos.

Quantes coses... potser en poc temps?

Sí, això és el gran inconvenient que ens trobem quan ens desplaçem les brigades a Nicaragua. La nostra estada en el millors dels casos no superen els quinze dies o tres setmanes i en aquest període no hi ha gaire temps per executar gaire cosa. Lògicament ens agradaria estar-nos molt més temps, però les nostres feines tampoc ens permeten quedar-nos més. Perquè caldria recordar que tots aquells que anem a Nicaragua ho fem de manera totalment desinteressada, pagant-nos nosaltres mateixes el cost del desplaçament a aquest país. Però pots creure que això és el que menys importa. Perquè estem davant d'una gent infinitament agraïda i amb un sentit de la humilitat incalculable....

El caràcter d'aquella gent és envejable.

Com a mínim un cop l'any, l'Associació Joan Alsina es desplaça a Nicaragua per desenvolupar les seves tasques de cooperació. Si esteu interessats en formar-ne part, per treballar a centreamericà o des d'aquí, podeu adreçar-vos al Punt d'Informació Juvenil de Castelló d'Empúries.

SETAC. Informació municipal